

Αιτωλίας Δαμασκηνός: Οι Εικόνες μαρτυρούν ότι ο Θεός έζησε ανάμεσά μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με λαμπρότητα εορτάστηκε σε ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας η Κυριακή της Ορθοδοξίας (9 Μαρτίου 2025), κατά την οποία τιμάται ο θρίαμβος της Ορθοδοξίας και η Αναστήλωση των Ιερών Εικόνων.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον μεγαλοπρεπή και επιβλητικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Αγρινίου.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ανέφερε τα εξής:

«Διανύσαμε ήδη την πρώτη εβδομάδα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Σήμερα βρισκόμαστε στην πρώτη Κυριακή της ευλογημένης αυτής περιόδου. Μία Κυριακή, κατά την οποία τιμάται με κάθε λαμπρότητα η Ορθόδοξη πίστη μας. Τί ακριβώς τιμούμε; Τιμούμε την ανόθευτη και γνήσια διδασκαλία του Χριστού μας, όπως ακριβώς την παρέδωσε στους Αποστόλους Του και εκείνοι, με την σειρά τους, μέσω των διαδόχων τους, σε όλη την Οικουμένη.

Τιμούμε τους αγίους Πατέρες μας, οι οποίοι διαμόρφωσαν τα ορθόδοξα δόγματα και κατατρόπωσαν τις αιρέσεις, εμπνεόμενοι από την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος.

Τιμούμε τους Αγίους και τους Μάρτυρες, οι οποίοι αγάπησαν τον Χριστό περισσότερο και από την ίδια την ζωή τους. Πάνω από όλα όμως, τιμούμε τον ορθόδοξο τρόπο ζωής, όπως τον διατήρησε η αγία Εκκλησία μας και μας τον προσφέρει διαρκώς μέσω της διδασκαλίας και των Ιερών Μυστηρίων της.

Η σημερινή ημέρα αποτελεί εορτή θριάμβου της Εκκλησίας, σε ανάμνηση της Αναστηλώσεως των ιερών Εικόνων και της νίκης της Ορθοδοξίας κατά των Εικονομάχων, πριν δώδεκα (12) περίπου αιώνες, το 787 μ.Χ., όταν συνεκλήθη η Εβδόμη Οικουμενική Σύνοδος. Γιατί, όμως, αυτό το γεγονός θεωρήθηκε τόσο σημαντικό ώστε να ταυτιστεί με την εορτή της Ορθοδοξίας μας συνολικά;

Πρώτον, διότι διακηρύχθηκε ο σωστός τρόπος λατρείας των ιερών Εικόνων και η οριστική αποκοπή από κάθε είδους ειδωλολατρία. Ήταν τότε που, μέσω της διδασκαλίας του μεγάλου Πατρός Ιωάννου του Δαμασκηνού, η Εκκλησία μάς εδίδαξε πως, προσκυνώντας μια εικόνα, δεν λατρεύουμε ένα αντικείμενο, αλλά το πρόσωπο, το οποίο απεικονίζεται.

Το δεύτερο και σημαντικότερο όμως είναι πως, από την στιγμή που απεικονίζουμε το πρόσωπο του Κυρίου μας, ομολογούμε την μεγαλύτερη αλήθεια της πίστεώς μας.

Ποιά είναι αυτή; Πως ο Θεός έζησε ανάμεσά μας. Απεικονίζουμε τον Χριστό, όπως οι μαθητές Του Τον είδαν, Τον άκουσαν και Τον ψηλάφισαν. Με την δική τους μαρτυρία γνωρίζουμε πως ο Θεός έγινε άνθρωπος, αληθινός και πλήρης, με σκοπό, όλοι εμείς να γίνουμε, κατά χάριν, Θεοί.

Η αλήθεια αυτή αποτελεί τον πυρήνα της πίστεώς μας. Όλα τα δόγματα της Εκκλησίας, όλη η διδασκαλία των Πατέρων, όλοι οι αγώνες των Αγίων και των Μαρτύρων έχουν ως θεμέλιο αυτήν την αλήθεια. Ημέρα πίστεως, λοιπόν, είναι η σημερινή. Πίστεως βαθιάς, ακράδαντης και βεβαίας. Πρόκειται για την πίστη εκείνη, στην οποία ο Απόστολος Παύλος αφιέρωσε ολόκληρη την ύπαρξή του και την δίδαξε με ζήλο και αυταπάρνηση στην ανθρωπότητα.

Προς τους συμπατριώτες του Εβραίου, οι οποίοι ασπάστηκαν τον Χριστιανισμό, απευθύνεται ο Απόστολος Παύλος στην σημερινή αποστολική περικοπή. Γνωρίζει καλά τον διπλό αγώνα τους. Γνωρίζει πως μέσα τους παλεύει η εβραϊκή ανατροφή τους με την διδασκαλία του Μεσσία Χριστού. Γνωρίζει επίσης πως η επιλογή τους να ενταχθούν στην Εκκλησία του Εσταυρωμένου και Αναστημένου Κυρίου είναι η αιτία χλευασμού και διώξεων εκ μέρους των συμπατριωτών τους που τους θεωρούν πλέον «αποστάτες».

Πώς θα βρουν την δύναμη να ξεκινήσουν την νέα τους ζωή; Πώς θα βρουν την δύναμη να υπομείνουν τις ταλαιπωρίες; Ο Απόστολος των Εθνών αισθάνεται την ανάγκη να μιλήσει στον καθένα τους ξεχωριστά και να τον διαβεβαιώσει πως μόνον η ακλόνητη πίστη στην αγάπη και στην δύναμη του Χριστού είναι σε θέση να γεμίσει τον άνθρωπο με δύναμη και αντοχή. Μόνον η απόλυτη πεποίθηση πως ο Θεός, μέσω των δυσκολιών, διαπαιδαγωγεί τα παιδιά Του για να τα καταστήσει άξια να ενωθούν μαζί Του, γεμίζει την ψυχή με υπομονή και καρτερία.

Γνωρίζει ο Απόστολος Παύλος τους συμπατριώτες του. Γνωρίζει όμως και εμάς. Γνωρίζει τον κίνδυνο που διατρέχουμε να εγκλωβιστούμε στις φθαρτές και μάταιες ηδονές αυτές της ζωής. Γνωρίζει πως τα θέλγητρα του κόσμου μας αποπροσανατολίζουν και πως υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να αποστρέψουμε το βλέμμα μας και την καρδιά μας από Εκείνον, ο Οποίος τόσο πολύ μας αγάπησε, ώστε καταδέχτηκε να γίνει άνθρωπος και να υποστεί θάνατο οδυνηρό και ατιμωτικό, προκειμένου να μας διανοίξει οδόν σωτηρίας.

Είναι, όντως, δύσκολη η αποκοπή από τις βιοτικές μέριμνες και τις κοσμικές χαρές. Δεν μπορεί να γίνει χωρίς άσκηση. Αυτό όμως που φαίνεται ταλαιπωρία, αποτελεί δρόμο ελευθερίας. Αυτό που φαίνεται δύσκολο, αποτελεί παιδαγωγία ενώσεως με τον Χριστό και μίμηση του δικού Του Πάθους. Μόνον μέσα σε αυτή την προοπτική μπορούμε να καταλάβουμε την πνευματική άσκηση στην οποία μας καλεί η Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Και μόνο η ακράδαντη πίστη και η ακλόνητη ελπίδα για συνάντηση με τον Χριστό είναι σε θέση να μας ενδυναμώσει κατά την διάρκεια της νηστείας και της εγκράτειας αυτών των ημερών.

Ο Χριστός είναι η Εκκλησία Του και η Εκκλησία μας είναι ο ίδιος ο Χριστός. Κάθε προσπάθεια, κάθε άσκηση, κάθε αγώνας ενδυναμώνονται και βρίσκουν το νόημα και τον προορισμό τους μόνον μέσα στην Εκκλησία. Για τον λόγο αυτό, οι Άγιοι Πατέρες μας φρόντισαν να συνοδεύσουν τις πνευματικές μας προσπάθειες αυτών των ημερών με μία πλούσια λατρευτική ζωή· με τις λειτουργίες των Προηγιασμένων Δώρων, αλλά και με υπέροχες κατανυκτικές Ακολουθίες. Όλων αυτών ένας είναι ο σκοπός: Να απαλλαγούμε από το βάρος της αμαρτίας, των παθών μας και να βαδίσουμε μαζί με τους αδελφούς μας, σαν ένα σώμα και μια ψυχή, τον δρόμο προς την αγιότητα.

Σήμερα, ο Απόστολος Παύλος θυμίζει στους συμπατριώτες του και σ' εμάς τον αγαπημένο του Εσταυρωμένο. Επιθυμεί, με αυτόν τον τρόπο, να φιλοτιμήσει, και εκείνους και εμάς, ώστε να γίνουμε ακόλουθοί Του και να αναλάβουμε με διάθεση και ζήλο τον αγώνα της προσωπικής μας αγιότητας. Η θυσία του Θεανθρώπου Χριστού δεν αποτελεί μόνον ιστορικό γεγονός αλλά και πυξίδα της δικής μας ζωής.

Η απαλλαγή από τις καταστροφικές συνήθειες του παλαιού ανθρώπου δεν αποτελούν ούτε απλή, ούτε εύκολη διαδικασία. Γνωρίζουμε πως κάθε προσπάθειά μας για εσωτερική αναγέννηση πολιορκείται διαρκώς από αμφιβολίες της ψυχής και από αδυναμίες του σώματος. Όλα αυτά όμως θα φανούν ασήμαντα, εάν πιστέψουμε με όλη την δύναμη της ψυχής μας πως ο ίδιος ο Κύριος μας περιμένει και διαρκώς μας ενισχύει, ώστε να μας χαρίσει την απόλαυση της δικής Του αγιότητας και της δικής Του μακαριότητας.

Για τον λόγο αυτό, ας φτάσει ως τα βάθη της καρδιάς μας, ο γεμάτος αγάπη και ελπίδα σημερινός λόγος του αποστόλου Παύλου: «Ας έχουμε προσηλωμένο με πίστη το βλέμμα μας στον Χριστό, τον αρχηγό και ιδρυτή της πίστεώς μας, ο Οποίος, με την χάρη Του μας οδηγεί στον δρόμο της τελειότητας».

Πριν την απόλυση της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε της λιτανεύσεως των ιερών Εικόνων εντός του Ναού, κατά την τάξη της Εκκλησίας και ανέγνωσε τις διατεταγμένες περικοπές εκ του Συνοδικού της Εβδόμης Οικουμενικής Συνόδου.

